

קצב את הגילוי דשמשה הוי' כ"א ע"י המגן ונרתק דשם אפקים.
 (ולכן לע"פ כאשר הקב"ה יוציא חמה מנורקה הנה אז כ"ג, כי אירד
 להרחק דשם אפקים). וזהו ענין אפעל דמ"ח דכתיב ויבוא משה
בחר הענין דלחיות שהגילוי דמ"ח הי' גילוי נעלה ביותר כ"ג, כ"י
קצב את הגילוי הזה, הוצד להכשיל דענין ע"כ שבת"ל ענין שרשו
למעלה גם מהגילוי בכתי' ישת חשך סמרוצו, וזהו ע"כ ענין ענין
הקטורת דיוה"פ, הבה ע"י עבודה המשובה, שהוא הענין למעיוותא
בדוגא הילי נעפית שכו, כתי' ישת חשך סמרו. ענין כתי' ענין
לגריעותא, המורה על ענין הירידה ביותר. כי מחמת ריבוי
 ההשתלשלות והמסכים והפרסאות ועד לענין השבירה, הנה / מחתנן
 דקדושה נשתלשף (מק"כ הצירופים דשם אפקים 14), כתי' ענין שהוא
לעולם וחסר דגמרי. ומשעם זה דימו עונות ופשעים לעוננים, כמ"ש
 מחייתו כעכ פשעוד וכענין חסאחיד, כי ענין זה הוא מסד מבדיר
 כמ"ש עונותיהם היו מבדירים, וכמבואר בארוכה בתניא (אגה ח"ו)
 הענין כזה.

והנה / כשם שיש ב' כתי' א"ז בענין הרחוב (כתי' הענין שענינו
 הגלגלי וכו'), הענין שענינו כשביל להסתור ולהעלים
 עננים גלגלי, שעל ידם אפשר להסתכל ולהנות מהשמש (ע"פ לרע),
 ויש עננים המתשככים דגמרי, דע"ז אר"ז 187 (כמובא בהמאמרו 19),
 קשה יומא דענבא כיומא דדינא, שהם כתי' ד"ז ר"פ.

ובזה יובן ענין הקשת שנחמד אחר המבול דוקא 20. דלפני המבול
 הו' העולם ככתי' מזוכל, ולכן הי' העננים באופן שאין אור
 השמש יכול פחדור אותם, כדי שיראו אותו עץ דים, ולכן לא
 הי' אפשר שיהיו גווי קשת, משא"כ אחר המבול, שעל יד נדב"ר
 העולם 21, נעשו העננים קלים יותר, באופן שאור השמש יכול להיות

לפי ש"ס
 לא ידע

8) ראה גם יחל אור עה"פ (ס"ע ש ואילך). וט"ז. שעתידות"א רפ"ד ואילך.
 9) נדרים ח. ב. ראה שעתידות"א שם. 10) מקומות שנסמנו בהע' 6. וראה גם
 אג"ק סכ"ט (קמס. א). חו"א חיי"ש סז, א. (הובא באגה"ת שם תרנב. א.) 11)
 משפטים כד, יח. 12) ראה אגה"ת פרשתו שם. לקי"ת ויקרא א. א ואילך.
 האינו ענ, א. אגה"ת האינו ע' אחרצא. אגה"ת סוכות שם (הנ"ל בהע' 6).
 13) תולעים יח, יב. 14) ראה פה"ש שער הגהמ"צ פ"י. סדרו הארוזי על - תקון
 תצות (עה"פ אלקים באו גוים וגו'). חו"א תרד (הוספתו) קט, ד. 15) ישעי'
 מד, כב. 16) שם נט, ב. 17) פ"ז (צו, ב). 18) ראה תענית ח, ב. ב"ם
 פה, א. אגה"ת איכה (נ"ד ח"ב) ע' א"ע. 19) מקומות שנסמנו בהע' 6. 20)
 מקומות שנסמנו בהע' 6. וראה גם אגה"ת (מפרשים שנסמנו לעיל בהע' 5. י"ח
 את קשתי - חנ"ד (הנסמן לעיל בהע' 4). 21) ראה גם חו"א נח ח, ג ואילך.
 ובכ"ם.

הנחת התי' בלתי מוגה

הנחת התי' בלתי מוגה

בס"ד. ש"פ נח ה'חשמי"ג.
 זאת אור הבריה גו' את קשתי נחתי בענין גו' והיתה הקשת בענין
 גו' 1. הנה ישנו מאמר על הפסוקים אלה, שדורסם זה עתה 2.
 וכבר אה' הוא דרכינו חוקן. דקטע מאמצע מאמר זה הובא
 בדרוש כ"ק אדמו"ר ה"צ (באגה"ת) כשם אדמו"ר ז"ל ואפשר
 שמוה משמע שגם החלפה המאמר היא צאדור' חוקן. ולהעיר שגם
 אם נאמר שהמאמר הוא מאה"צ, לא יקשה / מה שאינו כותב בדרוש זה
 על קטע שבאמצע שהוא מאדמו"ר ז"ל (ע"ד הני"ף באגה"ת) וכמצינו
 כמה פעמים שאדמו"ר ה"צ מצטית במאמריו את פשוטן אדמו"ר חוקן
 או אדמו"ר האמצעי ואינו מציין שהוא העתקה חתוב וכו"ב, אבל לפעמים אינו מציין זה,
 מצטין שהוא כשם מצאחיו כחוב וכו"ב, אבל לפעמים אינו מציין זה,
 מטעם הירדע לו. אבל כ"פ, אפשר שהוא בולו מרבינו חוקן, ומה שאין
 אדמו"ר ה"צ מצטית גם הקטע הראשון - י"ף כב' אופנים: אז
 שמאמר זה נכתב ע"י רבינו ה"צ כפני אמורה הקטע הזה ע"י אדמו"ר
 חוקן, שכירכר זה שבו נמצאת החלפה המאמר הנוגע פירי ה"צ אחר
 שכתב את המאמר ה"פ. ולכל אופן הובא עציהם ברכה על שהוציא
 צאור מאמר זה. כי ע"פ"ס, בסע שהוא מרובחתינו נשיאנו, וקרוב צדאי
 שהוא דרכינו חוקן עצמו. ומביא במאמר זה את קושיית המפרשים 4
 (ובמאמר כ"ק אדמו"ר ה"צ בחלפתו העתיק את כל המפרשים בשמם
 וחמוכו דבריהם כו'), מה ענין הקשת שנתחלה אחר המבול (הוא אור
 בריה כו') הרי ידוע שהקשת הוא דכל טבעי, כשהשמש זורח בצד א'
 מהרקיע, ובצד שבנגדו יש עננים, הנה, ע"ז נראים גווי הקשת
 בתעננים.

ויובן זה בהקדים ביאר ענין הענין, (שעפ"י נאמר את קשתי נחתי)
 בלחזויות. דהנה 6 בענין הענין בדרחוניות יש (ב' בחזויות.
ענין הענין למעיוותא המורה על כתי' נעפית ביותר, דכאשר
 מאיר גילוי נעלה ביותר, שא"א קצב"ל הנה בשביל זה צריכים לענין
 שעל יד דוקא יכריע קצב גילוי. וע"ד פ"ש כי שמש ומגן ה'
 אפקים, דלשם שאי אפשר להסתכל בשמש א"א ע"י מגן, כך אי אפשר

1) פרשתו פ, יב-יז. 2) ס' מאמר אגה"ת על פרשיות החזרה והמוערים, ע'
 נו ואילך. 3) פרשתו כולו ג, תרנב, א. וראה גם אגה"ת איכה (נ"ד ח"ב) ע'
 איא. 4) הובא גם בסה"פ חק"ס ד' ע' קכו (נעקב גם באגה"ת פרשתו שם -
 תרמט, ב). סדר"ה את קשתי - חנ"ד. פלה הירון פרשתו לא, ד. 5) תרמ"ח,
 א ואילך. 6) ראה ס' מאמר אגה"ת שם (ע' נט-ס). אגה"ת שם (תרנב, א).
 וראה גם אגה"ת סוכות ע' אהשכו ואילך. אגה"ת איכה (נ"ד ח"ב) ע' איא. פלה
 חרמון שם לג, א. 7) תולעים פד, יב. הובא (כנוגע לענינינו) כס' מאמר אגה"ת
 שם. אגה"ת שם (תרנב, א). סה"פ חק"ס ד' ע' קלא. סה"פ חק"ס"ח ע' תסה.

לחיות פאחדים כאחד ממש.

וכזה יוכן מ"ש בזה"ל 33 (הובא גם בדרדשו ר"ק אדמו"ר מה"ש" 34) פא חצפי פרגצי משיח ער דיחחוי מורה ער עבדות החשובה כנ"פ, בנווני נהוילין, כי ענין הקשה מורה ער עבדות החשובה כנ"פ, וככל ענין קיום הנולדים בגוונים כנ"פ, ולכן או חצפה פרגצי משיח, כי חנוני שר משיח הוא, ענין החשובה, משיח הוא פאחבא צדיקיא בחיובתא³⁶, דע"י שמגלים את הניצוץ משיח שבכפ צדיק, ענין החשובה, ע"י מתגלה משיח הפלפי.

13

ויה"ר שע"י מעשינו ועבודתנו בזמן הגלות בכפצת³⁵, וכפרט ע"י לימוד ענינים אלו בחורה, יהי' בבחי' ופרוץ למעלה מכללות הברית דנת, וכפרט ענין הקשת שבוח, והזכרון דנת מוכא גם בפסוקי ופרוות דר"ה, כי הוא בחי' זכרון נצחי, שהוא קשור עם עצם נש"י (כמבואר במאמר כ"ק אדמו"ר נ"ע 37), דענין זה שהוא בכנס וכליסורי ברה"ק³⁶ נמשך אח"כ בענין הקטורת דיוה"פ, שנק' 39 בשם אחת בשנת, ועד שממאה קולות⁴⁰ שר התקיעות דר"ה נמשך בהסכך יסוכה, סכך גימטריא מאה⁴¹, אשר הסוכה נק' כז ע"ש סככה⁴², וע"י זוכים בקרוב ממש פישב בסוכה עורו שר פיוה"פ סוכה שפיו⁴⁴, כפיאת משיח צדיקו.

11

והנה נה"פ, שכאשר נווני הקשת הם בהיורים צדיק צצפות פרגצי שר משיח, וכפרט בעקבתא דמשיחא כאשר מוטו רגלין בהרגלי⁴⁵ ודענין הרגלין קשור גם עם ענין ג' רגלים, שאו היא עצמית ישראל/ פרגצי פיה"ק, ופע"פ יהי' ענין זה בכפ שבת ור"ת, וכדאי' בילקוט⁴⁶ (כמבואר ופיקוס זה במאמר כ"ק אדמו"ר נ"ע 47) שאו יבואו בכפ שבת וככל חודש, וזה יהי' ע"י הענינים דקדושה כו', וכמ"ש 48 מר

33 ח"א עכ. ב. וראה גם שערי אורה מז, וע"ב. אה"ח בראשית חמסון לעיל בתע' 27, ו"ח את קשתי - חז"ל (חמסון לעיל בתע' 4 ובע' 20). 34 וחמרים חז"ל ע"ס (דר"ח ולהנין ביאור חזכרים). 35 חונא בלקי"ח שמע"ט צ. ג. ב. שה"ש ג. סע"ב. ובכ"ב. וראה חז"ג קננ. ב. 36 ראה חז"ג רמל"ן. 37 ו"ח דרשו ח' בהמצאו - עזר"ח (המשך בששה"ק תע"ב ח"א ע' זה ואילן). 38 ראה סודו רלה. ב. ובכ"ב. 39 אחרי פו, לך, ועוד. 40 ראה פנ"א וש"א אה"ח ר"ס תקצ"ו. 41 מ"ח ופל"ח שער הסוכות. וכנה חז"ל ספצ"ג. וראה חז"ל ע"שג. 42 ראה רשי סוכה ב, א ר"ה ושחממת. יב. א ר"ה כשיו. 43 ב"ב עת, א. 44 ראה אה"ח פירשנו חלה, ב. ובכ"ב. 45 חז"ב רנת, א. וראה מק"ב שם. 46 ישע"י רמז תקיז. 47 ר"ה שלש פעמים בשנה - סח"ט תע"ח ע' קעג. 48 ישע"י ס, ח.

הנחת הית' בלתי מוגה

נראה ער ידם בנווני הקשת.

והנה הענין הזה (שהוא בשביר הגילוי) מורה ג"כ ער ענין תשובה²², ע"ד ענין הקטורת דיוה"פ הפא ע"י החשובה דיוה"פ. והענין הוא, וכשם שהענין בפשטות כתיב ב"ל 23 ואד יערה מן הארץ והשקה גו', שהענין (אד) בא מן הארץ, כי הוא ג"כ ענין הענין ברתוניות המראה ער העבודה מצמחה, עבדות החשובה. וכידוע²⁴, שיש ג' אוירים בין השמש פארץ, דהאיר הקרוב צמשה הוא בחוקי החמימות, והאיר שכאמצע הוא בחוקי הקיריות, ובאור החמתו פארץ מתפשט אור השמש ג"כ בחוקי יותר, מתמת שאינו יכיר פהתפשט יותר והוא חזר מן הארץ, היינו בחי' אור חזרו²⁵, שזה ענין עבדות החשובה.

8

והנה ע"י עבודת החשובה שבבחי' אור חזר, נעשית אח"כ הקשת שיש בה ג' גוונים²⁷. והענין הוא, דהנה עבדות החשובה צריכה להיות בכפ ג' הקוין חסד דין רחמים וככפי שמוסוף בהמאמר שם: בחי' רחמים רכיסן, וע"י החשובה צמשה (כג) בחי' אלו ממשוכים מצמצעה את הקשת עם ג' הגוונים שבה, חסד דין רחמים רכיס, שע"י מכללים את ג' הקוין דלע"ז, וכאופן דמחיתי לכפ גו' 16, מחי' גמורה, ובאופן שר זכור כו'.

9

והנה מ"ש ואת את הכרית גו' את קשתי נחתי בענין, דע"י עבדות החשובה נעשה בחי' הענין פמצעיותא, שתענינם מביאים את כפ הברכות, ונחתי גשמירם בעתם גו' 28, ובאופן שר ברי'ת, דע"ז כפ ימי הארץ ורע וקציר קור וחום גו' (ו' חקופות השנה) לא ישובות²⁹. ויחירה מוז את קשתי נחתי בענין, דר"ל ברא"פ, שבבענין הקשת שע"י הענין ישנו ענין נעלה מכל הברכות הנמשכות ע"י הענין, וכמבואר בכ"ב מ"ש את קשתי נחתי גו', קשתי דבר המוקש פיו³⁰, שזה פמצעה מכל הגיפויים, אלא הוא מוקש פו, פצממות ומחיות ית.

11

וכמ"ש מ"ש כמראה הקשת אשר יהי' בענין וגו' הוא מראה דמות כבוד ח' וכו' הוא באופן שר ברי'ת, אשר ענין הכרית הוא 32 שמאחד את העורבים בין הכריתים פיהות עורבים בחזר גוף אחד ממש, 22 ס' מאמר אה"ז פירשנו (נה"ל ברש המאמר) ע' נח ואילן. 23 בראשית ב. ו. ראה ס' מאמר אה"ז שם. אה"ח פירשנו (נה"ל) חז"ב. לקי"ח חאוינו עג. א. 24 ראה אה"ח פירשנו שם (חז"א, א). סח"ט תקס"ד ע' קלא. 25 ראה בארובה אה"ח וסדה"מ תקס"ט שם. 26 ראה ס' מאמר אה"ז שם (ס"ג עג ואילן). 27 ראה חז"א צח. ב. ובכ"ב. אה"ח בראשית נא, ב. ואילן. ובכ"ב. 28 בחוקי פו, ג. 29 פירשנו ח, ככ. ב"ר פל"ח, ג. 31 יתקאל א, כח. 32 לקי"ח נצבים מז, ב.

הנחת הית' בלתי מוגה

בס"ד. ש"פ וירא, כ"ף מרחשוון, ה'תשמ"ג.

הנחת התי' ברתי מוגה

וה' פקד את שרה כאשר אמר ויעש ה' פשרה כאשר דברו, ומביא ע"ז בפ"ק יום ההולדת במאמר הדוע ע"פ פסוק זה (שביא פ"אור בדפוס זה עמ' 2) מה שארז"ף בגמ' 3 נאמר פקידה באשה וה' פקד את שרה ונאמר פקידה בגשמים פקדה הארץ והשקפה 4. ועוד שם, נאמר פקידה באשה ונאמר פקידה בגשמים. דכשם שבארץ הנה ע"י הגשמים שהם גשמי ברכה ישנה הצמיחה והברכה כמ"ש 5 ונחתו גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבוסה, כל גם באשה, שבחזרה היא הפקידה ואח"כ הפקידה, דוחו וה' פקד את שרה כאשר אמר דקאי ע"י ההריון ויעש ה' פשרה כאשר דיבר דקאי ע"י הפקידה כמובא בפ"ש"י ע"י התורה 6. ומבאר בהמאמר השייכות ראשה לארץ, ע"פ מה שארז"ף בני חיי ומווני פ"א בוכותא תפ"א מפי"א תפ"א תפ"א תפ"א, דענין בני הוא פקידה האשה וענין מווני הוא פקידה הארץ כמ"ש 8 ארץ ממנה יצא לחם (ע"י הגשמים כו'), הנה שניהם תפ"א במז"פ. והנה בזה שאמרו פ"א בוכותא כו' אפ"א במופ"א, מביא בהמאמר שם 9 קושיית החוס' 10 דהפ"א במ"א ארז"ף 11 דאין מופ"י פ"א, דלישרא"ר פ"א יש מופ"י כפ"ר, וא"כ מה שייך לומר במפ"א תפ"א.

ומבאר בהמאמר שם 12 דמה שאמרו אין מופ"י פ"א, הונונה בזה היא שהמופ"י פ"א הוא בבחי' אין שפ"מפ"ה מהשתשפ"ה, חיינו, שפ"מפ"ה תחתון אין בבחי' מציאות נמצא, ונקראת אין ע"ש שאין תחתון יכ"ף פתפ"ה בה ואפ"ר פ"א פהשיגה ופהבינה, וע"ז אמרז"ף בני חיי ומווני במפ"א תפ"א חיינו במופ"י ר"א"י שפ"מפ"ה מסדר ההשתשפ"ה, שפ"מפ"ה נמשכות כ"פ הברכות בישראל, בבני חיי ומווני כו'. ועפ"ז יש פנא"ר ג"כ מאמר כ"ק ארמז"ר מהר"ש ג"ע 13 (שהשנה היא שנת המאה פ"המפ"ה) שענין הפ"הנסה בזמן הזה, בעקבתא דמשיחא, היא ע"ד המן שהוא לחם מן השמים. כי

- 1) וירא כא, א. 2) סה"מ תרמ"ד ע"ק ואילך. 3) תענית ח, ב. 4) תול"ם סה, י. 5) בחוקותיו כו, ד. 6) עה"מ, חובא נתי' בביאוח"י לחז"ל פ"שנתו ח"א ע"ז ואילך. 7) מו"ק כה, א. 8) איוב כה, ה. 9) ראה גם בביאוח"י לארמז"ל פ"שנתו יא, ג. ואילך. ביאוח"י לחז"ל פ"שנתו ח"ב ע"י חז"ל ואילך. או"ח"ה פ"שנתו כ"ד חשנה, ב. ואילך. 10) מו"ק שם - י"ח א"ל במז"א. ועוד. 11) שבת קמ"א, א. ועוד. 12) פ"ב (ע"ק). וראה גם לק"ה דהאינו יצא, ד. ברכה צט, ד. סה"מ עה"ר ע"ק. וראה גם לק"ה (הוצאת קה"ת) ס"ג, ס"ב, ב. ובכ"מ, 13) חובא בארתי כ"ק ארמז"ר מהר"ש ג"ע - בדפוס כס"ה מ"מ ש"פ ע"ז 21 (הפ"י). ובאגרות קודש שילי ח"א ע"ק קלט.

אפ"ה **כ"כ** תעופינה וכיונים א"ר ארובותיהם, ועד שיהי' ואר"י עם ענני שמיא 49. הנה א"ז צריכינן לצפות פ"הפ"י משיח, אשר בקרוב ממש יהי' ואח"כ תפ"מפ"ה לאחד אחד בית ישראל 50, דכא"א מישאלא בפ"ע יבוא עם ענני שמיא, לפ"ה צריכינן צי"המ"ה וכלשם שבא צריאות כ"ד בא פ"ראוח"ה בפי"ר, בגאופ"ה האמתית והשפ"מפ"ה. וטועמיה חיים וכו' שיעוד בע"ש צרי"ך צטעום מכ"פ תבשילי שיהי' לפ"ה 52, ולכן גם פנ"ז צרי"ך פ"היות ודחי מ"פ"ה אומני"ך 53, ע"ד שנוכח בקרוב פ"האופ"ה האמתית והשפ"מפ"ה, ואר"י עם ענני שמיא, ע"י משיח צדקנו.

- 49) וניאל ז, יג. 50) ישעי' סו, יב. 51) תניגז ב, א. רש"י ותוס' שם.
- 52) ראה לק"ה ש"ח ח"א ע"ז 282, רש"ז. 53) ישעי' מט, כג.

הנחת התי' ברתי מוגה